

Remellats pel mateix Sobrequés els pares decidiren 7
No recordo ^{l'on ni} ~~de què se va decidir. La idea tot i br. me arribà a~~

Barcelona dos cops per setmana a prendre lliçons de violoncel.
i a practicar amb alguna orquestra.

En varen comprar un quilomètri de Tenerra i en un tren
del matí jo m'embarcava a l'estació de França amb el meu
violoncel ben enfundat. Aquest simple i naturalíssim acte
propi d'un bon estudiant va ésser considerat pels germans d'aquella
època com una feta única en la història de les llibertats femenines.

Cara de les meves amiguetes no hauria posat ^{i en cas d'haver-ho posat} ~~per-ho~~ ^{ni els pares}
d'aquestes amiguetes i conegudes no els ho hauria permès. Els meus

pares eren molt criticats adhuc per la pròpia família. Però ells
tenien confiança en ^{els principis que m'havien inculcat i en} ~~mi~~ ^{en} les meves facultats d'espavilar-me. I a

fe que no s'ensaren varquí en tot el temps que vaig anar i venir
molt de Guina - Barcelona no vaig viure cap aventura perillosa
ni molesta. Un cop em va fer l'aleta ^{i en deu Sonibas} ~~(s'embarcà en~~
el mateix tren ^{que jo} va fill d'un alt funcionari de l'Estal i deia
bitllet de primera. Va fer el viatge on Tenerra per a xarrar

amicèlment amb mi. No em va ni tan solament parlar d'amor 2
No va faltar - me ni la punta d'un dit; en ésser a l'estació
de Barcelona, vam separar. Mes amb una franca encaixada,
Un altre dia, Santiago Espinosa ^{de los montes} que es veu que estava
enamorat de mi; en pujar a l'Empalme ^{on el mateix tren que jo} va créure ^{dis'ho sempre}
me diria d'un vesp ^{de l'anera i} fortament va rebre tot el tren per la
banda de fora. Llavors l'estrep era exterior; el revisor ^{també}
despuè la mateixa pràctica. Per a foradar ^{de tots els viatgers} els bitllets, ^{de l'ello}
via ^{de ppa a cap} tots els vagons ^{separats} enfilat a l'estrep; aquantant - se en
el foradillo de les pinetelles. Quan jo vaig reconèixer el gran
nas i les galtes proulludes de l'estudiant tota l'ala d'un capell
de feltre vaig estar a punt de perdre el coneixement. ^{- semblava un malfactor}
xura operar que el cos s'aturés va obrir la portella, va entrar al
^{va acabar} es va sense esbufec sense alè al meu artet i entre
^{compartiments} esbufec i esbufec va ^{declarar} ~~de~~ ^{me} que m'entimera ^{me} més que mai
que volia festejar amb mi; i esdevenir el meu ^{promis amb total formalitat} marit. Però em
arribar a Barcelona ens vam separar amb una epetada
de mans. Ell va dir que me hi pensés. Jo li vaig respondre que
me hi pensaria.

Però en el que ja pensava era en la meua ellisó de violoncel
 Anava a l'Acadèmia Arnaud - que estava instal·lada en
 un pis de la Granvia. El meu mestre es deia Re-
 ventós. Era un bon violoncellista i un bon músic. Quan
 jo el vaig conèixer ja era un home fet, seriós, concienzós,
 mi massa amable ni massa sornut. Les seves lliçons i el
 seu caràcter em plaiien molt. Jo n'entava un pare enamorada
 amb ella. Era una ^{joventut fet d'admiració i respecte. Moltos}
 d'aquella mena d'enamoraments ^{il·luminats} ~~per~~ ^{han experimentat} ~~la~~ ^{la mena}
^{d'aquesta mena d'enamoraments}
 i de sense cap mena de conseqüències, únicament ~~per~~ posant
 unes vibracions ^{de secreta i dolça} ~~de~~ ^{relacions amistoses que enuncien} ~~entre~~
~~elles~~ ^{elles} a les ~~elles~~ ^{elles} ~~en~~ ^{en} ~~alguns~~ ^{casos} ~~de~~ ^{de} ~~les~~ ^{les} ~~elles~~
~~elles~~ - certs homes intel·ligents i jo.

Enric Arnaud, el director de l'Acadèmia, no m'agradava
 gens. Era un home fi, ben educat, complimentós, ^{un poc fals,}
 i molt afors-
 cida de les noies de bona família. Ell era violinista i tenia
 com alumnes el bo i millor de la burgesia barcelonina.

Dirigia una orquestra de la qual, molt ariet, vaig entrar 4
a formar part, Al meu entendre dirigia bé i e' orquestra
compta únicament d'alumnes de l'Acadèmia donava poij d'es-
coltar. Jo feia pui-sop- e ensajant i per culpa dels
ensajis sovint havia de romandre a dormir a Barcelona.

Ho feia a use de la meua ex-mainadera Carolina, que feia
de unsege a la Lira Island al Passeig de France contornada a Arago.
També hi menjava regularment i quan no hi havia ensajis
ofelava un tren de la tarda i arribava ja de nit a Girona.

Aquesta meua de viure m'apredava força. Era una vida tota
consagrada únicament a l'estudi de la música però ja molt
mes a ho amb el meu caràcter i aspiracions per la massa
monitmei catalana vida de família a Girona.

Fou durant aquest període que el oncle Ramon formà de Vile
Comissionat pel govern del seu país. Es l'entendey havia estat nomenat
catede' Vile i ocupava un alt càrrec ^{especial} al ~~foran~~ - Creu que

5
era Inspector General d'Impostos. S'havia tornat més xilè
que els propis xilens i a un em feia l'efecte d'un personatge
de comèdia. Era un home encara jove amb els cabells
abundants i amb prou feines estriats de fils blancs. ^{flava} Deia una
barbeta en punta i un mostatxo adequat, vestia amb una
riquesa i elegància exagerades. Brocava sempre de jaque i ^{capell} barret
fort. Per un tres i no res es posava levita o frac, barret de
capa alta, usava mocadors i corbates perfums finíssims
i era en extrem posturer i complimentós. Es va instal·lar
a casa els avis Selazar a La Rodna de Santa Eugènia d'on
ja havia sortit per anar a estudiar a Barcelona i on va
haver-hi un net d'enyà que s'embarcà - Bourdeaux en un
vaixell d'emigrants.

L'oncle Ramon venia a Europa ~~per~~ en missió oficial
i cobrava del govern de Xile unes bones dietes. Era
un home intel·ligent instruït i molt mundà. Els

primers dies d'ésser a casa els avis i també a casa ^{mostra} ^{on} 6
venia cada dia a una hora o altre ~~hora~~ l'escollava
parlar. Tenia facilitat i pràctic a contar les seves even-
tures. Quan s'embarcà a Bourdeaux encara no tenia
vint anys i col·loquialment ^{havia fet} ~~un~~ ^{dos} cursos de medicina a la
universitat de Barcelona.
Però a bord del vaixell no hi havia metge i el capità
decidí que en fes ell. El primer cas que es presentà fou
un part i l'oncle explicava amb molta de precisió
les seves tribulacions en semblant aïrenyesa. Deu
se valer que la dona no es morís i el temor del vaixell
i de l'oncle Ramon ~~fa~~ faltes. També assistí a altres
malalts i tanque la sort que no hi hagués cap defun-
ció ~~de~~ en el transcurs del viatge. Desembarcà a Valpa-
raïso sense un real i se'n anà al mateix port ve començar

es oferí els seus servicis d'interpret. Traduint i acom-
panyant ~~vietnames~~ emigrants francesos ve жуаныр els seus
primers pesos. ^{xifres} Després ve fer de tot, i en tot tenia sort
per que' era ^{bon plantat} un ^{deixat} intel·ligent, amable. Es ve oficiar
a un partit polític - suposo que d'extrema dreta perquè
se'l veia terriblement conservador, devot, moralitzant.

Al peu temps d'èsser a Girona va començar a intervenir en
tots els assumptes de casa. Es oïa que tenia pasta de dictador. Segons ell -
-possiblement tenia raó- Nosaltres, els fills de la seva germana Neus no (abien
menjar ni presentar - no, ni contestar amb el respecte:
la correcció que mana una educació refinada. El pare i
ell començaven a esguardar-se de mal ull, & Ni l'oncle ni
d'altres no deien el que pensaven l'un de l'altre
però en els posats, en les mirades, en els silencis i en
molts i molts detalls més ho van enderivant i creixent ho-
tilitat dels dos camps. Per a l'oncle Ramon Pratense
~~Pratense era una incapacitat per a parlar-se la vida~~

Va haver - hi una protesta general i per que a em treuen de ^B
la casa ~~no~~ ~~fo~~ ~~podada~~. Un altre dia vaig posar a dir per a tot
d'una altra em proves que el meu pare no era el meu pa-
rent i que la que em feia de mare no m' havia parit jo
sequiria estiment - los exactament com abans i tot hom va
protestar a vots. Era dificil que m'entenyes amb a font
que em voltava, ells no deixava de creure ~~en~~ el dret de
la sang i de la carn i en la supremacia de la maternitat,
la paternitat com el pel domini de la maternitat i la pater-
nitat afectives i morals. En un petit cercle d'amicis on jo
tenia poca confiança ^{no} per a exposar les meves ^{visio} ^{solament} ^{insigne} ^{en} ^{ella} ^{idea} ^{per}
tractaven d'anar quietes. Ningú no estava d'acord amb
mi i encara menys quan els vaig explicar la idea
que jo tenia de que alqui, em mette, em fixo i eg,
una químic ^{teoria d'} ^{invenit} el sistema de tenir fills eritant
a la dona la molestia i la vergonya de l'acte sexual
- Per em pensava jo que això seria un fet error

any més tard, amb o sense l'aprobació de l'explícit - 9
aquest ~~actiu~~ l'òmnio.
també fou en aquesta mateixa època de gran acti-
tat imaginativa, atòrica que emportà puar vaig escriure

la meua primera novel·la. Es titulava 70; la vaig escriure
en castellà per que fins llavors jo no havia principalment
alimentat de literatura castellana. ~~El~~ Escarniment del
poc èxit que heu tingut els meus dos assaigs literaris
la novel·la no la vaig ensenyar ni al pare ni a ningú
era una novel·la escrita en primera persona, d'un
caràcter filosòfic. Se protagonistes era l'autor; en ella
s'explaiava llargament i tendent ^{sobre} a la incomprensió
dels éssers que el voltaven. Ningú no comprenia els seus
anhelos ni les seves aspiracions, naturalment, on laiva
des, nobles i generoses, he uida era una mena de càrrec
que l'autor duia al damunt com un fardell
amb el qual agrava d'aquí i d'allà sense saber cap ni comprensió
pesat, inermode, ~~amb~~ ~~la~~ arrottegava pel món
esperant la deslliurança que era, està clar, la mort.

La novel·la de veig amagar en un cotxer autic que
tenia a la mesa cambra i no veia que ungué la llegia.
Molts anys després el pare va escriure una novel·la que por-
tava exactament el mateix títol que la mare. "Yo!" Es una
casualitat ben propant encara que força comprensible. Yo en
escriure la mare li havia posat aquest títol per que el pro-
tagonista era l'autor del text i únicament els seus pensaments,
el ~~deu~~ ^{hi exposava} desengany de la vida, a causa de la incompatibilitat amb l'entorn que
sentia sense cap altre ni d'autobiogràfic ni de bio-
gràfia. El pare va titular la novel·la que inspirava en una certa
època de la vida del doctor Diego Ruiz "Yo!" per que el protagonista
de la mateixa era un ^{esista} egòlatra un egòlatra i la novel·la no
~~podia normalment~~ estar com estava escrita en primera per-
sna, no podia normalment portar un altre títol.

Yo no veig escriure cap més novel·la però en veig pensar moltes
intèrse música i seguir llegint molt, No tenia lleure d'escriure
però cada nit abans de dormir i també en transitar tota pels
cavens de la ciutat veig acostumar-me a escriure de pensament

19
Aquesta costum el he arada cultivar a través dels anys en
l'edat i en qualsevol circumstància de la vida. He ~~escrit~~ pensat
novelles en francès, en català i en castellà segons les èpoques
lli dedicava tots els moments lliures cobrat en favor-me al
llibre. La novel·la es feia en un estil i una forma adequada
segons el tema i sovint aquest tema ha estat tractat tres i quatre
vegades. Estic segura que algunes d'aquestes novel·les han
rien interessat al públic cas d'haver-les escrites, cobrat
una, ~~dues el títol de les quals potser tres~~ El vaixell
terra salvatge El vaixell imbric, Mary a través de l'Àfrica. Aquestes
tres comentades han estat pensades i repensades, construïdes
mentalment i reconstruïdes capítol per capítol mentalment
després de la meua estada a Oceania i al Nord d'Àfrica.
No les he potuts mai donant de paper perquè la
vida és difícil i sempre he hegut de guanyar-me-la
amb penes i treballs i unqú no m'ha escrit i el
d'escritura, al contrari, començant pel ~~meu~~ van

que ~~era~~ va desbordar en el meu primer llibre escrit ^{de deu anys} ~~abans~~ ^{continuant} per la mare que va cremar tots els meus 12 manuscrits mentre jo estudiava a Lleida; seguint pels meus compatriotes que a la meua han perdonat que escriuís no m'han ajudat ni enviatjats a fer-ho.

Jambe' data d'aquella i pree le costum que veu's adfui-
rir ^{i que converso} de dialogar amb mi mateixa. És la meua forma de pensar. Sempre son dues persones contradicctòries dispo-
tes a tenir-se-les entre elles per preservar el materi. Si el pensament queda gravat en una mena de magnetoform ^{encéfalo-} ~~magnetoform~~ - si puen - li com volqueu - seric i no dubto que aviat sortirà una mena d'aparell encefalotro de pensaments. Enidriem la conversa se fuent - "Que las, ximple"
"¿y he' fari el pu ce?" "El pu ce di es cap d'ore?" "Soé un cap?"
de prendre un altre canvi" "No veus pallusta mo per pallusta
que així que el proposes per es una bajanada?" "Bajanada -
no, la fare" etc - etc . .